

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1891	Κυριακὴ Β' Ματθαίου (Ματθ. 4,18-23) 14 Ἰουνίου 2015	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Κριτήρια ἐκλογῆς τῶν ἀποστόλων

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου, ἐπρόκειτο νὰ διαλέξῃ τοὺς ἀποστόλους του, ἐκείνους ποὺ μετὰ τὴ σταύρωσι καὶ τὴν ἀνάληψί του θὰ συνέχιζαν τὸ ἔργο του.

Τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦταν κάτι εὐκόλο. Ἦταν τὸ **δυσκολώτερο** στὸν κόσμο. Γιατὶ τί ἐκαλοῦντο νὰ κάνουν οἱ ἀπόστολοι· νὰ πάρουν ἓνα βράχο, νὰ τὸν σπᾶσουν, νὰ τὸν λειώσουν, νὰ τὸν κάνουν καστανόχωμα, κ' ἐκεῖ νὰ σπείρουν σπόρο γιὰ νὰ φυτρώσῃ ἓνα ὠραῖο λουλούδι. Τὸ ἔργο τους ἦταν· νὰ πάρουν τὸ λύκο καὶ νὰ τὸν κάνουν ἀρνί, νὰ πάρουν τὸ γεράκι ἢ τὸν κόρακα καὶ νὰ τὸν κάνουν περιστέρι· νὰ πάρουν δηλαδὴ ἓνα φιλάργυρο καὶ νὰ τὸν κάνουν ἐλεήμονα, νὰ πάρουν ἓναν ἀκρατῆ καὶ νὰ τὸν κάνουν ἐγκρατῆ, νὰ πάρουν μία πόρνη καὶ νὰ τὴν κάνουν ἄγγελο, νὰ πάρουν ἓναν ἐριστικὸ καὶ φιλέκδικο καὶ νὰ τὸν κάνουν πρᾶο καὶ συγχωρητικό.

Ἐπὶ ἔργο πιὸ δύσκολο ἀπ' αὐτό; Σ' αὐτὸ λοιπὸν καλοῦσε **συνεργάτες** ὁ Χριστός, καὶ ἔπρεπε νὰ βρῆ τοὺς καλύτερους. Καὶ ποιούς βρῆκε; Πῆρε σοφοὺς, μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς τῆς γῆς; Ὁχι. Διάλεξε ταπεινοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν τοὺς ἔδινε κανεὶς σημασία. Βλέπουμε σήμερα στὸ εὐαγγέλιο, ὅτι **διάλεξε τέσσερις ψαρᾶδες**· τὸν Ἀνδρέα καὶ τὸν Πέτρο, τὸν Ἰωάννη καὶ τὸν Ἰάκωβο. Αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἀπόστολοι, δὲν εἶχαν κανένα κοινωνικὸ μεγαλεῖο, πλοῦτη, μέγαρο, κτήματα, σπουδές.

Γιατὶ ἄραγε δὲν διάλεξε σοφοὺς, στρατηγούς, μεγάλους καὶ τρανοὺς, ἀλλὰ διάλεξε τὰ πλέον περιφρονημένα στοιχεῖα; Διότι σ' αὐτοὺς βρῆκε κάτι ποὺ ἄξιζε περισσότερο. Κάτω ἀπὸ τὴ φτωχικὴ τους ἐμφάνισι **ἐκρῦβαν ἓνα μεγαλεῖο ψυχικό**, ποὺ δὲν ὑπῆρχε πουθενά ἄλλοῦ. Αὐτὸ ζητάει ὁ Χριστός.

Δηλαδὴ, τί μεγαλεῖο εἶχαν αὐτοὶ οἱ ψαρᾶδες;

● Ἄς σκεφθοῦμε πρῶτα - πρῶτα, **ποῦ τοὺς βρῆκε** ὁ Χριστός; Ὅταν τοὺς κάλεσε καὶ εἶπε «Ἐ-

λάτε κοντά μου, γιὰ νὰ σᾶς κάνω ἀλιεῖς ἀνθρώπων» (Ματθ. 4,20), ποῦ ἦταν; ἔχει σημασία αὐτό. Μήπως τοὺς βρῆκε νὰ κάθωνται τεμπέληδες στὸ σπίτι ἢ κάπου ἄλλοῦ καὶ νὰ κουτσομπολεύουν τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλο; μήπως τοὺς βρῆκε σὲ καμμιὰ ταβέρνα νὰ κουτσοπίνουσε; μήπως τοὺς βρῆκε σὲ κανένα χαρτοπαίγνιο ἢ νὰ παίζουν τὰ ζάρια; μήπως τοὺς βρῆκε σὲ κανένα στάδιο νὰ παρακολουθοῦν βάρβαρα ἀγωνίσματα; μήπως τοὺς βρῆκε στὸ χρηματιστήριο ἢ ἐκεῖ ποὺ μαζεύονται οἱ ἔμποροι καὶ κυνηγοῦν τὸ κέρδος; Ὁχι. Τοὺς βρῆκε **πάνω στὴ δουλειά**. Καὶ τί δουλειά· σκληρή. Ὅσοι εἶνε ἀπὸ νησιὰ ἢ παραθαλάσσια μέρη ξέρουν τί κόπο ἔχει ὁ ψαρᾶς. Τοὺς βρῆκε τὴν ὥρα ποὺ ἔρριχναν τὰ δίχτυα, ποὺ τὰ μάζευαν καὶ τὰ τακτοποιοῦσαν, γιὰ νὰ βγῆ τὸ μεροκάματο.

Τί μᾶς λέει αὐτό; ὅτι ὁ Χριστὸς **ἐκτιμᾷ τὴν ἐργασία καὶ τοὺς ἐργατικούς ἀνθρώπους**. Εἶνε ὁ ἴδιος ποὺ ὤρισε στὸν πρῶτο ἄνθρωπο μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὸν παράδεισο νὰ ἐργάζεται (βλ. Γέν. 3,15,23)· εἶνε ὁ ἴδιος ποὺ τοῦ εἶπε, νὰ ἐργάζεται ἔξι ἡμέρες τὴν ἐβδομάδα (βλ. Ἐξ. 20,9-11. Δευτ. 5,12-14)· εἶνε ὁ ἴδιος ποὺ ὤρισε τὴν ἐργασία ὡς θεσμὸ στὴ ζωὴ. Διότι, ἀγαπητοί μου, **ἡ ἐργασία εἶνε προσευχή**. Ὅταν κάποιος ἐργάζεται τίμια καὶ εὐλικρινά, γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ψωμὶ τῆς οἰκογενείας του, τὴν ὥρα ἐκείνη εἶνε σὰν τὸν καλόγερο· ὅπως ὁ καλόγερος κάνει μετάνοιες καὶ κομποσχοίνι, ἔτσι καὶ ὁ ἐργαζόμενος κοπιᾶζει καὶ ἀγιάζει τὸν ἑαυτό του ἐπάνω στὴν ἐκτέλεσι τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου. Τὸ ἐργάζεσθαι εἶνε προσεύχεσθαι· γι' αὐτὸ ἡ ἐργασία εἶνε εὐλογημένη ἀπὸ τὸ Θεό. Ἄλλωστε νερὸ ποὺ δὲν τρέχει σαπίζει, καὶ ἀλέτρι ποὺ δὲν σκάβει τὴ γῆ σκουριάζει· καὶ ἄνθρωπος ποὺ δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἐργασία σαπίζει πνευματικά καὶ σκουριάζει σωματικά.

● Οἱ ἀπόστολοι δὲν ἦταν μόνο ἐργατικοί· τὸ εὐαγγέλιο λέει ὅτι εἶχαν καὶ κάτι ἄλλο· **εἶχαν φιλαδελφία, ἀδελφοσύνη**. Δὲν ἦταν ὁ Πέτρος μόνος του, εἶχε κοντά του καὶ τὸν ἀδελφὸ του τὸν Ἀνδρέα· καὶ δὲν ἦταν ὁ Ἰωάννης μόνος του,

είχε μαζί του και τὸν ἀδελφὸ του τὸν Ἰάκωβο. Ἦταν ἀδέρφια ἀγαπημένα, ταιριασμένα. Καὶ ἔτσι τοὺς βρῆκε καὶ τοὺς διάλεξε ὁ Χριστός.

Μεγάλο πρᾶμα στὴ ζωὴ νὰ ὑπάρχουν ἀδέρφια ἀγαπημένα. Διότι, ὅπως λέει ἕνα ῥητό, «*ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὀχυρά*» (Παρ. 18,19): εἶνε **σὺν κάστρο ἄπαρτο**.

Πρέπει νὰ ἀγαπιῶνται τὰ ἀδέρφια. Γιατί ἀπὸ μιὰ μάνα κι ἀπὸ ἕνα πατέρα γεννήθηκαν, μέσ' στὸ ἴδιο σπίτι ἀνατράφηκαν, τὴν ἴδια γλῶσσα μιλάνε, τὶς ἴδιες συνήθειες ἔχουν.

Κι ὁμως σήμερα **ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη σπανίζει**: σπάνιο πρᾶγμα νὰ δῆς ἀδέρφια νὰ ἀγαπιῶνται. Τί τοὺς χωρίζει; Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια τ' ἀδέρφια ἦταν ἀγαπημένα ὡς τὸ θάνατο. Τώρα εἶνε ἐποχὴ σατανικὴ, τῶν τριάκοντα ἀργυρίων, καὶ τοὺς χωρίζει **τὸ συμφέρον**. Γιὰ ἕνα οἰκόπεδο, λίγες πῆχες χῶμα, μπορεῖ νὰ φτάσουν μέχρι Ἄρειο Πάγο. Καὶ ὅπως λέει ὁ κόσμος, –Ποίος σοῦ βγαλε τὸ μάτι κ' εἶνε βγαλμένο τόσο βαθεῖα;– Ὁ ἀδερφός μου. Εἶνε μιὰ ἐποχὴ Κάιν· ὅπως ὁ Κάιν μισοῦσε τὸν Ἄβελ τὸν ἀδελφὸ του, ἔτσι σήμερα παιδιὰ ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὴν ἴδια κοιλιὰ μισοῦνται σὺν νὰ ἔνε ἐχθροί. Φτάνει κανεὶς σὲ τέτοιο σημεῖο, ποὺ λέει, Προτιμότερο νὰ μὴν εἶχα ἀδέρφια, νὰ ἔμουν ὀλομόναχος στὸν κόσμο.

● **Νὰ λοιπὸν γιατί ὁ Χριστὸς διάλεξε αὐτοὺς τοὺς ψαρᾶδες γιὰ μαθητάς του**: ἦταν φτωχαδάκια ἐργατικά, εἶχαν ἀγάπη μεταξύ τους· ἀλλὰ καὶ γιὰ ἕναν ἀκόμη λόγο. Τὸ λέει τὸ εὐαγγέλιο· ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος **εἶχαν μαζί τους** στὸ ψαροκάικο – ποιόν; **τὸν πατέρα τους τὸν Ζεβεδαῖο**. Ὁ Ζεβεδαῖος βέβαια ἦταν πιά γέρος, δὲν μποροῦσε νὰ δουλεύη ὅπως πρῶτα, ἀλλὰ τὰ παιδιὰ χάιρονταν νὰ εἶνε μαζί τους, νὰ ἔχουν τὴ συντροφιά, τὴ συμβουλή, τὴν εὐχή του.

Μιὰ παροιμία λέει: Πάρε, παιδί μου, τὴν εὐχὴ τῶν γονιῶν σου, καὶ τότε χῶμα θὰ πιάνης - μάλαμα θὰ γίνεται. Κ' εἶνε ψέμα; Ἄντε νὰ ρωτήσης στὸ Μοριά, στὴ Μακεδονία, στὴν Ἡπειρο· θὰ δῆς φτωχαδάκια, ποὺ ἔφυγαν ξυπόλητα ἀπ' τὸ χωριό τους, ταξίδεψαν μακριά, Αὐστραλία Ἀμερική, μὲ μόνο ἐφόδιο μαζί τους τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐχὴ τῆς μάνας, ποὺ γονάτιζε στὰ εἰκονίσματα· καὶ μὲ τὴν εὐλογία αὐτὴ χῶμα ἔπιαναν στὸν ξένο τόπο καὶ μάλαμα γινόταν. Ἔτσι καὶ οἱ ἀπόστολοι. Καὶ μᾶς διδάσκουν, **νὰ εἴμαστε φιλόστοργοι στοὺς γονεῖς**.

Μὰ τώρα τί συμβαίνει; Ἄ, ὁ πατέρας, ὅσο ἦταν γερός καὶ δούλευε κ' ἔφερνε τὰ ψώνια στὸ σπίτι, ἦταν καλός· ὅταν ὁμως γεράση ὁ πατέρας, γεράση ἡ μάνα, ὅταν πέσουν στὸ κρεβάτι, τότε ἀρχίζει **γογγυσμός**. Κανεὶς δὲν τοὺς θέλει. Τὰ σπίτια, τὰ χωράφια, τὰ χρήματά τους τὰ θέ-

λουν, μὰ τοὺς ἴδιους ὄχι. Ἡ γενεά μας δὲν ἔχει σπλάχνα· ἔχει σκληρὴ καρδιά, ψυχρότητα, ἀποτομία. Δὲν πᾶτε σ' ἕνα γηροκομεῖο νὰ ρωτήσετε τοὺς γέρους καὶ τίς γριές; Νομίζετε, πὼς δὲν ἔχουν παιδιὰ; Οἱ περισσότεροὶ ἔχουν, μὰ τὰ παιδιὰ δὲν τοὺς θέλουν καὶ τοὺς πετᾶνε στὰ ἄσυσλα, νὰ πεθάνουν ἐκεῖ χωρὶς τὸ χᾶδι τοῦ παιδιοῦ τους. Γίναμε χειρότεροι κι ἀπὸ τὰ ζῶα, χειρότεροι ἀπὸ τὰ ἄγρια πουλιὰ.

Ἐπάρχει ἕνα πουλί, ποὺ τὸ λένε **πελαργό**. Ὁ πελαργὸς ἀγαπάει τὰ πουλιὰ του, πετάει καὶ τοὺς φέρνει τροφή, τὰ προστατεύει, καὶ μέσ' στὴ φωτιὰ ἀκόμη πέφτει γιὰ νὰ τὰ σώση. Μὰ καὶ τὰ παιδιὰ ἀγαποῦν τὸν πατέρα τους. Ὅταν ὁ πελαργὸς γεράση καὶ μαδήσουν τὰ φτερά του, τὰ παιδιὰ του δὲν τὸν ἀφήνουν, ἀλλὰ μαζεύονται κοντά του καὶ μὲ τὰ φτερά του τὸν σκεπάζουν καὶ τὸν θερμαίνουν.

Νὰ γιατί ὁ Χριστὸς διάλεξε αὐτοὺς.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε· **μὴ ζυγίζετε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ ζυγαριὰ τοῦ κόσμου**. Σήμερα ἐκτιμοῦν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά του, τὴν κοινωνικὴ του θέσι, τὴ δύναμι ποὺ διαθέτει, ὄχι ἀπὸ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ἀρετὴ του. Μπροστὰ στὸ Θεὸ ὁμως ἕνας ὑπάλληλος, ἐκουσίως φτωχὸς γιὰ τὸ Εὐαγγέλιο, ἔχει περισσότερη **ἀξία** ἀπὸ ἕναν Ὠνάση· ἕνας χωριάτης ποὺ σκάβει τὴ γῆ ξυπόλητος ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ ἕναν ἑκατομμυριοῦχο· ἕνας ἐργάτης ποὺ στραγγίζει στὸν ἰδρῶτα ἔχει ἀξία μεγαλύτερη ἀπὸ ἕναν ἐφοπλιστὴ· μιὰ ταπεινὴ ὑπηρέτρια ἔχει πιὸ μεγάλη ἀξία ἀπὸ μιὰ κυρία τῆς ἀριστοκρατίας.

Ὁ Χριστὸς ἀντέτρεψε τὴν κοσμικὴ κλίμακα· γι' αὐτὸν οἱ ψαρᾶδες ἦταν ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ φαρισαίους· ἦταν διαμάντια παραπεταμένα ἀπὸ τὸν κόσμο. Καὶ οἱ ψαρᾶδες αὐτοὶ εἶνε σήμερα πασίγνωστοι. Κανένας βασιλιάς τοῦ κόσμου δὲν ἔχει τόσα παλάτια ὅσους ναοὺς ἔχουν ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ὁ ἅγιος Πέτρος, ὁ ἅγιος Παῦλος. **Ναί, ἔτσι τοὺς τιμᾷ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ**. Μὴ ξυπάζεσαι λοιπὸν ἀπὸ τὰ ὑλικά πράγματα. Χίλιες φορὲς φτωχὸς μαζί μὲ τὸ Χριστὸ παρά πλούσιος χωρὶς τὸ Χριστό.

Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο διδάσκει, ὅτι **κοντὰ στὸ Χριστὸ ἀποκτοῦμε ἀξία, μεγαλειότητα**. Διότι, ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος, «*δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν*» (Ρωμ. 2,10), δηλαδὴ στοὺς ψαρᾶδες τῆς Γαλιλαίας, στοὺς ἀγίους καὶ μάρτυρας, σ' αὐτοὺς ποὺ ἀγάπησαν καὶ θυσιάστηκαν γιὰ τὸ Χριστό. Καὶ μακάρι τῆς δόξης καὶ τιμῆς αὐτῆς ν' ἀξιωθοῦμε ὅλοι διὰ πρεσβειῶν πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**